

עפ"ג 59091/02/16 - עזאם עזאם נגד מדינת ישראל - מע"מ

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
עפ"ג 59091-02-16 עזאם נ' מדינת ישראל - מע"מ 19 מאי 2016

לפני הרכב השופטים:
י' גריל, שופט בכיר [אב"ד]
ב' בר-זיו, שופטת
א' לוי, שופט
המערער:

עזאם עזאם
ע"י ב"כ עוה"ד אחמד מועטי

נגד
המשיבה:

מדינת ישראל - מע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד נעאמנה רבאח-אלא

פסק דין

א. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות (כב' השופט מוחמד עלי) מיום 31.1.16 ב- ת"פ 1114-08-12.

ב. המערער יליד שנת 1971, ביחד עם הנאשמת מס' 1 שהיא חברה שבניהולו, הורשעו לפי הודאתו של המערער בביצוע שתים-עשרה עבירות לפי סעיף 117(א)(6) של חוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975, בשילוב תקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו 1976 בכך שלא עשו את המוטל עליהם ולא הגישו שנים-עשר דו"חות תקופתיים, במועד, חרף חובתם לעשות כן, ביחס לתקופה שמחודש פברואר 2010 עד אפריל 2012.

ג. לחובת המערער שתי הרשעות בעבירות דומות. בגזר דינו עמד בית משפט קמא על כך שסכום המס הנגזר מפעילותה של החברה (הנאשמת מס' 1) מסתכם בסכום של כ- 450,000 ₪, דהיינו, חוב מס בהיקף גדול שנגרע מן הקופה הציבורית.

ההליך המשפטי התנהל מאז אוגוסט 2012 ולמרות זאת לא פעלו הנאשמים להסרת המחדל על ידי תשלום סכום המס שנבע מפעילותם העסקית.

ד. בית משפט קמא שקל לקולא את נסיבותיו האישיות של המערער, הנשוי ואב לילדים, כך שלגזר הדין תהא השפעה לא רק על המערער אלא גם על משפחתו. כן נתן בית משפט קמא את דעתו למצבו הרפואי של המערער כעולה מן המסמכים שהגיש הסנגור.

מאידך גיסא, הפנה בית משפט קמא לגזר דין קודם שניתן כנגד המערער, ביום 3.11.11 ולפיו נדון בגין אי הגשת דו"חות מע"מ בשנים 2008, 2010, וכן דו"ח בשנת 2011 לתשלום קנס ומאסר מותנה.

בנוסף, ביום 27.8.12 נדון המערער לשבעה חודשי מאסר בפועל בגין אי הגשת דו"חות בשנים 2009-2010.

ה. לפיכך דן בית משפט קמא את החברה (הנאשמת מס' 1) לתשלום קנס של 50,000 ₪ ואילו המערער נדון למאסר בפועל של 10 חודשים, 6 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 40,000 ₪ או 7 חודשי מאסר תחתיו. ביצוע עונש המאסר בפועל עוכב.

ו. בערעורו הלין המערער על חומרת העונש. נטען, כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער, וכי היה מקום להסתפק בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

כמו כן נטען בערעור, שבית משפט קמא לא לקח בחשבון את מצבו הבריאותי של המערער שהתאשפז פעמים רבות, וכן היותו אב לארבעה ילדים, המתקיים מקצבת הבטחת הכנסה, ונמצא בהליך פשיטת רגל שבוטל עקב חוסר יכולת לבצע את התשלום החודשי, אך הוא, לגרסתו, בתהליך של חידוש הליך פש"ר.

ז. לגבי שני התיקים שצוינו בסעיף 14 לגזר הדין צוין בערעור, שמדובר בתיקים שאוחדו. המערער אמנם נדון לשבעה חודשי מאסר בפועל, אך הגיש ערעור ובערכאת הערעור הייתה הסכמה להפחית את עונשו כך שירוצה בעבודות שירות, בכפוף להסרת המחדלים. ואולם, המערער משך אז את ערעורו הואיל ונכנס לכלא עקב הסתבכות אחרת.

ח. המערער, כך נטען, הוא כיום שבר כלי וחסר כל ואין למצות עמו את הדין. יש ליתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות ולפן השיקומי. עוד נטען, כי בסיוע ותמיכת המשפחה עושה המערער הכל כדי להסיר את המחדלים כולם או חלקם.

ט. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 3.4.16 שמענו את טענותיהם בעל-פה של ב"כ שני הצדדים, וכן את המערער עצמו שביקש שלא יצטרך לשאת עונש מאסר ונטען, שהוא עומד למכור את הבית לכיסוי חובותיו.

י. ב"כ המערער תיאר את נסיבותיו וקשייו של המערער, וביקש הזדמנות לאפשר למערער להפקיד סכום של 150,000 ₪ תוך שלושה ימים.

יא. ב"כ המשיבה טענה, שאין להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא אשר ניהל את עסקיו מבלי שיהא עליו מורא הדין, ומבלי להעביר את הכספים המיועדים למע"מ לידיים הנכונות, וכן הדגישה ב"כ המשיבה, שהמערער ביצע שתי עשרה עבירות של אי הגשת דו"חות במועד על פני תקופה של שנתיים, שעה שהתנהלו כנגדו שני אישומים בגין עבירות דומות.

כמו כן, ציינה ב"כ המשיבה, שהמחדלים לא הוסרו למרות שבפני בית משפט קמא נדחו מספר ישיבות בטענה

של הסרת מחדל.

יב. לאחר ששמענו את הטיעונים שהעלו בפנינו הצדדים הסברנו לב"כ המערער, כי אין סיבה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, אך יחד עם זאת הצענו שפסק הדין בדבר דחיית הערעור יינתן רק לאחר 45 יום כדי לאפשר למערער במהלך פרק זמן זה להסיר את המחדל.

יג. ב"כ המערער, לאחר ששוחח עם מרשו-המערער נתן את הסכמתו, כדלקמן:

"מוסכם, כי נבקש לדחות את הערעור ככל שמרשי לא יסיר את המחדל תוך 45 ימים מהיום. במקרה כזה מוסכם, כי מועד שימוע פסק הדין, כפי שייקבע על ידי בית המשפט, יהיה מועד תחילת ריצוי עונש המאסר, בהתאם לפסק דינו של בית משפט קמא".

יד. בהחלטתנו בתום ישיבת 3.4.16 הורינו שפסק הדין יינתן בתאריך 19.5.16, וכי לא יאוחר מיום ראשון 15.5.16 בבוקר על המערער להודיע בכתב באמצעות בא-כוחו האם המחדל הוסר **במלואו** ולהודעה זו תצורף קבלה של רשויות מע"מ ו/או מסמך רשמי בחתימת נציג מע"מ על כך שהמחדל בסך 450,000 ₪ הוסר במלואו.

טו. הואיל ולא הוגשה כל הודעה לבית המשפט לא על ידי המערער ולא על ידי בא-כוחו, אנו מורים בזאת, לנוכח כל האמור לעיל, על דחיית הערעור.

טז. אנו מוסיפים ומציינים, שלא היה כל בסיס לערעור זה.

עסקינן בשתיים עשרה עבירות של אי הגשת דו"חות תקופתיים בניגוד לסעיף 117(א)(6) של חוק מס ערך מוסף כשסכום חוב המס מסתכם בך של 450,000 ₪.

יז. הגם שההליכים המשפטיים בתיק נמשכו למעלה משלוש שנים, לא שולם סכום כלשהוא לסילוק המחדל, אף לא לכיסוי מקצתו.

יח. על כך יש להוסיף שלחובת המערער שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות.

יט. נימוקיו של בית משפט קמא כמפורט בגזר דינו מקובלים עלינו במלואם.

בית משפט קמא הביא בחשבון גם את הנסיבות לקולא וגזר הדין מתון ומאוזן ואינו מצדיק את התערבותה של

ערכאת הערעור.

בשים לב לכל המפורט לעיל אנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ו, 19 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

לאור האמור בפסקה י"ג דלעיל אנו מורים שהמערער יתייצב למאסרו לאלתר.

המזכירות תמציא את העתק פסק הדין לשב"ס.

א' לוי, שופט

ב' בר-זיו, שופטת

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]